ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

14 ianuarie 2015 *

„Acțiune în anulare — Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din China — Acceptarea unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping — Industrie comunitară — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”

În cauza T-507/13,

SolarWorld AG, cu sediul în Bonn (Germania),

Brandoni solare SpA, cu sediul în Castelfidardo (Italia),

Global Sun Ltd, cu sediul în Sliema (Malta),

Silicio Solar, SAU, cu sediul în Madrid (Spania),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, cu sediul în Puertollano (Spania),

reprezentate de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de J.-F. Brakeland, de T. Maxian Rusche și de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2013/423/UE a Comisiei din 2 august 2013 de acceptare a unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 209, p. 26) și a Deciziei de punere în aplicare 2013/707/UE a Comisiei din 4 decembrie 2013 de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO L 325, p. 214),

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii A. Dittrich, președinte, și J. Schwarcz (raportor) și doamna V. Tomljenović, judecători,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

Ordonanță

Istoricul cauzei

1 Reclamantele, SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU și Solaria Energia y Medio Ambiente, SA sunt producători europeni de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și de componente cheie ale acestora care susțin EU ProSun, o asociație de producători europeni de produse similare. Aceasta din urmă a introdus, la 25 iulie 2012, o plângere antidumping la Comisia Europeană, îndreptată împotriva importurilor acestor produse expediate din China. Reclamantele au cooperat la ancheta antidumping și au participat la procedură ca părți interesate.

2 Prin avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 6 septembrie 2012 (JO C 269, p. 5), Comisia a anunțat deschiderea unei proceduri antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare din Republica Populară Chineză.

3 Prin avizul publicat în Jurnalul Oficial la 8 noiembrie 2012 (JO C 340, p. 13), Comisia a anunțat deschiderea unei proceduri antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare din Republica Populară Chineză.

4 Într-o primă etapă, Comisia a instituit taxe antidumping provizorii. Într-o a doua etapă, aceasta a acceptat angajamentele exportatorilor chinezi în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, denumit în continuare „Regulamentul de bază antidumping”). Într-o a treia etapă, Consiliul a instituit taxe antidumping și antisubvenție definitive, iar Comisia a acceptat un angajament modificat.

5 În speță, prin Regulamentul (UE) nr. 513/2013 din 4 iunie 2013 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2013 prin care se supun înregistrării importurile de acest tip originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 152, p. 5, denumit în continuare „Regulamentul provizoriu antidumping”), Comisia a instituit o taxă antidumping provizorie la importurile în Uniunea Europeană de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză, cu condiția ca anumite cerințe să fie îndeplinite.

6 Prin Decizia 2013/423/UE a Comisiei din 2 august 2013 de acceptare a unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 209, p. 26, denumită în continuare „prima decizie atacată”), aceasta a acceptat o ofertă de angajament formulată de un grup de producători-exportatori chinezi care au cooperat concertat cu Camera de Comerț Chineză pentru Importul și Exportul de Mașini și Produse Electronice (denumită în continuare „CCCME”). O listă a întreprinderilor vizate figurează în anexa la această decizie.

7 Din cuprinsul considerentelor (5) și (6) ale primei decizii atacate reiese că exportatorii chinezi în discuție s-au angajat, în primul rând, să respecte un preț minim la import pentru modulele fotovoltaice și un preț pentru fiecare dintre componentele lor cheie (celule și plachete). În al doilea rând, aceștia au propus să se garanteze că volumul importurilor efectuate în cadrul angajamentului ar fi stabilit la un nivel anual care să corespundă aproximativ cu performanța lor pe piață la momentul formulării ofertei. În plus, din cuprinsul considerentului (8) al acestei decizii reiese că o taxă antidumping provizorie urma să fie percepută pe importurile care depășesc respectivul volum anual.

8 Regulamentul (UE) nr. 748/2013 al Comisiei din 2 august 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 513/2013 (JO L 209, p. 1) a fost adoptat pentru a lua în considerare prima decizie atacată. Printre alte modificări, acesta a introdus în Regulamentul provizoriu antidumping un articol 6 care prevede, cu condiția îndeplinirii anumitor cerințe, că importurile anumitor produse declarate pentru punerea în liberă practică și facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și care sunt enumerate în anexa la prima decizie atacată sunt scutite de taxa antidumping provizorie instituită prin articolul 1 din Regulamentul provizoriu antidumping.

9 Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare 2013/707/UE a Comisiei din 4 decembrie 2013 de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO L 325, p. 214, denumită în continuare „a doua decizie atacată”). Din cuprinsul considerentului (4) al deciziei menționate reiese că, în urma adoptării măsurilor antidumping provizorii, Comisia a continuat ancheta cu privire la dumping, la prejudiciul și la interesul Uniunii, precum și la procedura antisubvenție derulată în paralel. Plachetele au fost excluse din domeniul de aplicare al celor două anchete și, prin urmare, din domeniul de aplicare al măsurilor definitive.

10 Din cuprinsul considerentelor (7)-(10) și al articolului 1 din a doua decizie atacată reiese că, în urma notificării concluziilor finale ale procedurilor antidumping și antisubvenție, producătorii-exportatori chinezi, împreună cu CCCME, au prezentat o notificare în scopul de a-și modifica oferta de angajament inițială. Această modificare a angajamentului privea excluderea plachetelor din sfera anchetei, participarea unui anumit număr de producători-exportatori suplimentari la acest angajament și extinderea termenilor angajamentului pentru a se elimina și efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unor subvenții.

11 Potrivit considerentului (5) al celei de a doua decizii atacate, ancheta antidumping a confirmat concluziile provizorii privind existența unui dumping prejudiciabil.

12 Concluziile definitive ale anchetei sunt expuse în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul definitiv antidumping”). Potrivit articolului 1 din regulamentul menționat, o taxă antidumping definitivă la importurile anumitor module sau panouri fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și de celule de tipul celor utilizate în modulele sau panourile fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin, originare sau expediate din Republica Populară Chineză, a fost instituită, cu condiția ca anumite cerințe să fie îndeplinite.

13 Potrivit articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul definitiv antidumping, care se aplică anumitor produse ale căror referințe sunt specificate în lumina nomenclaturii vamale și care sunt facturate de societăți ale căror angajamente au fost acceptate de Comisie și ale căror nume figurează în anexa la a doua decizie atacată, importurile declarate pentru punerea în liberă circulație sunt exceptate de la taxa antidumping instituită la articolul 1 din regulamentul menționat dacă sunt respectate anumite condiții.

14 Articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul definitiv antidumping prevede că se instituie o datorie vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație ori de câte ori se constată faptul că una sau mai multe dintre condițiile menționate în alineatul precedent nu au fost îndeplinite sau atunci când Comisia își retrage acceptul privind angajamentul.

15 Pe de altă parte, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 325, p. 66, denumit în continuare „Regulamentul definitiv antisubvenție”), Consiliul a instituit de asemenea o taxă compensatorie definitivă pe modulele fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China, cu condiția ca anumite cerințe să fie îndeplinite.

16 Potrivit articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul definitiv antisubvenție, care se aplică anumitor produse ale căror referințe sunt specificate potrivit nomenclaturii vamale și care sunt facturate de societăți ale căror angajamente sunt acceptate de Comisie și ale căror nume sunt menționate în anexa la a doua decizie de punere în aplicare, importurile declarate pentru punerea în liberă circulație sunt scutite de taxa antisubvenții instituită la articolul 1 cu condiția respectării anumitor cerințe.

17 Articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul definitiv antisubvenție prevede că se instituie o datorie vamală în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație ori de câte ori se constată faptul că una sau mai multe dintre condițiile menționate la articolul 2 alineatul (1) din același regulament nu au fost îndeplinite sau atunci când Comisia își retrage acceptul privind angajamentul.

Procedura și concluziile părților

18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 septembrie 2013, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

19 Prin înscrisul depus tot la 23 septembrie 2013, reclamantele au solicitat să se statueze conform procedurii accelerate.

20 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 8 octombrie 2013, Comisia s-a opus pronunțării potrivit procedurii accelerate.

21 Prin decizia din 24 octombrie 2013, Tribunalul (Camera a cincea) a respins cererea de aplicare a procedurii accelerate.

22 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 11 decembrie 2013, reclamantele au solicitat Tribunalului să permită adaptarea acțiunii astfel încât concluziile în anulare să vizeze și a doua decizie atacată și încălcările Regulamentului (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 188, p. 93) care decurg din aceasta.

23 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 8 ianuarie 2014, Comisia a declarat că nu are obiecții în ceea ce privește admisibilitatea adaptării cererii de anulare.

24 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 31 ianuarie 2014, reclamantele au propus, în esență, Tribunalului să adopte măsuri de organizare a procedurii și activități de cercetare judecătorească.

25 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 20 februarie 2014, Comisia a invitat Tribunalul să respingă cererea de adoptare a unor măsuri de organizare a procedurii și a unor activități de cercetare judecătorească.

26 În cererea introductivă, reclamantele solicită Tribunalului:

— constatarea faptului că acțiunea este admisibilă și fondată;

— anularea primei decizii atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

27 În cererea de adaptare a acțiunii lor, reclamantele solicită Tribunalului:

— admiterea cererii de adaptare a acțiunii;

— constatarea faptului că acțiunea adaptată este admisibilă și fondată;

— anularea primei decizii atacate și a celei de a doua decizii atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

28 În memoriul în apărare, Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

— în subsidiar, declararea acțiunii nefondată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

29 În memoriul în duplică, Comisia solicită Tribunalului:

— declararea acțiunii lipsită de obiect în măsura în care privește anularea primei decizii atacate;

— respingerea acțiunii ca inadmisibilă în măsura în care privește anularea celei de a doua decizii atacate și, în subsidiar, și în măsura în care privește anularea primei decizii atacate;

— în subsidiar, declararea acțiunii nefondată;

— obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Observații introductive

30 În temeiul articolului 113 din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate oricând, din oficiu, după ascultarea părților, să se pronunțe asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică sau să constate că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului.

31 În speță, părțile s-au exprimat deja, în înscrisurile lor, cu privire la problema admisibilității prezentei acțiuni și în special cu privire la problema afectării directe a reclamantelor. În consecință, Tribunalul apreciază că părțile au fost ascultate, că înscrisurile din dosar sunt suficient de lămuritoare și că nu este necesară deschiderea procedurii orale.

32 Fără a ridica în mod formal o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 din Regulamentul de procedură, Comisia susține că acțiunea este inadmisibilă. Mai precis, aceasta apreciază că prima decizie atacată nu este un act normativ și presupune măsuri de executare, că aceasta nu le afectează direct și individual pe reclamante și nu exprimă poziția definitivă a instituțiilor Uniunii, că acțiunea împotriva primei decizii atacate este lipsită de obiect și că reclamantele nu au în speță interesul de a exercita acțiunea.

33 În ceea ce privește cererea reclamantelor din data de 11 decembrie 2013 având ca obiect adaptarea concluziilor lor, trebuie amintit că, întrucât admisibilitatea unei acțiuni se apreciază la momentul introducerii acesteia, unui reclamant nu i se poate permite să își adapteze concluziile și motivele astfel încât să vizeze apariția unor noi acte pe parcursul procesului decât în condițiile în care cererea sa de anulare a actului atacat inițial a fost ea însăși admisibilă la data introducerii acesteia (Ordonanța din 20 noiembrie 2012, Shahid Beheshti University/Consiliul, T-120/12, EU:T:2012:610, punctul 57).

34 În consecință, adaptarea concluziilor având ca obiect anularea celei de a doua decizii atacate este admisibilă numai în măsura în care acțiunea, în partea care privește anularea primei decizii atacate, ar fi declarată admisibilă. Trebuie să se examineze, așadar, dacă acțiunea, în măsura în care privește anularea primei decizii atacate, este admisibilă.

35 Potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, „[o]rice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare”.

36 În ceea ce privește a doua ipoteză vizată la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, condițiile afectării directe și ale afectării individuale prin actul a cărui anulare este solicitată sunt cumulative (Hotărârea din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11 P, Rep., EU:C:2013:625, punctul 76). În ceea ce privește a treia ipoteză vizată la același articol, condițiile referitoare la afectarea directă printr-un act normativ a cărui anulare se solicită și la absența măsurilor de executare sunt de asemenea cumulative.

37 Astfel, trebuie analizată condiția menționată în aceste două ipoteze avute în vedere la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, și anume dacă reclamantele, în măsura în care nu sunt destinatarele primei decizii atacate, sunt vizate direct de aceasta din urmă.

Cu privire la cauza de inadmisibilitate întemeiată pe lipsa calității procesuale active din cauza lipsei afectării directe a reclamantelor

38 Reclamantele apreciază că prima decizie atacată le afectează în mod direct situația juridică întrucât înlătură taxele antidumping pentru aproximativ 70 % din importurile în Uniune ale produsului în cauză expediate din China. În plus, acest lucru ar permite continuarea importurilor produsului în cauză la niveluri de preț care nu înlătură nici dumpingul, nici prejudiciul. Acest lucru ar amenința supraviețuirea reclamantelor pe piața Uniunii. În calitate de producători din Uniune ai produsului similar, reclamantele ar fi vizate direct și individual de prima decizie atacată. Mai specific, reclamantele ar fi participat activ la procedurile antidumping și antisubvenții ca părți interesate. Acestea ar fi *de facto* un grup restrâns și închis și ar avea o poziție importantă pe piața Uniunii, iar acceptarea angajamentului în discuție ar aduce atingere intereselor lor economice și juridice.

39 Comisia arată că acceptarea unui angajament privește în mod direct exclusiv exportatorii care au oferit angajamentul, iar nu pe reclamante.

40 Este necesar să se constate că, în cadrul unei acțiuni formulate de persoane fizice sau juridice în temeiul celei de a doua și al celei de a treia ipoteze vizate la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE [Concluziile avocatului general Kokott în cauzele Telefónica/Comisia (C-274/12 P, Rep., EU:C:2013:204, punctul 59) și Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul (C-583/11 P, Rep., EU:C:2013:21, punctul 69)], condiția afectării directe impune întrunirea a două criterii cumulative, și anume, pe de o parte, ca actul a cărui anulare este urmărită de reclamanți să producă în mod direct efecte asupra situației lor juridice și, pe de altă parte, ca actul respectiv să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor acestei măsuri care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare (a se vedea în acest sens Ordonanța din 24 septembrie 2009, Município de Gondomar/Comisia, C-501/08 P, EU:C:2009:580, punctul 25, și Hotărârea din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, Rep., EU:C:2011:656, punctul 66).

41 În ceea ce privește societățile care oferă un angajament, jurisprudența a recunoscut că puteau face obiectul acțiunii exportatorului interesat în fața instanțelor Uniunii deciziile Comisiei de retragere a acceptării unui angajament și regulamentul Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive pe importurile respectivului exportator (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 noiembrie 2012, Usha Martin/Consiliul și Comisia, C-552/10 P, Rep., EU:C:2012:736).

42 În schimb, Curtea a statuat că un importator a cărui acțiune avea ca obiect anularea dispozițiilor unui regulament de acceptare a unor angajamente de preț oferite de un exportator nu era vizat direct și individual de aceste dispoziții (a se vedea în acest sens Ordonanța din 8 iulie 1987, Garelly/Comisia, 295/86, Rec., EU:C:1987:344, punctele 2, 13 și 14).

43 În plus, s-a statuat că respingerea de către Comisie a unei propuneri de angajament nu era o măsură care să producă efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele unei societăți care oferea un angajament, întrucât Comisia putea reveni asupra deciziei sale sau Consiliul putea decide să nu instituie o taxă antidumping. O astfel de respingere este o măsură intermediară al cărei obiectiv este de a pregăti decizia finală și nu constituie, așadar, un act atacabil (Hotărârea din 14 martie 1990, Gestetner Holdings/Consiliul și Comisia, C-156/87, Rec., EU:C:1990:116, punctul 8). Cu toate acestea, operatorii economici pot, dacă este cazul, să invoce orice neregularitate care privește respingerea propunerilor lor de angajament prin atacarea regulamentului de instituire a taxelor antidumping definitive (Hotărârea din 14 martie 1990, Nashua Corporation și alții/Comisia și Consiliul, C-133/87 și C-150/87, Rec., EU:C:1990:115, punctul 10).

44 În ceea ce privește angajamentele în sensul Regulamentului de bază antidumping, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, obiectivul articolului 8 din Regulamentul de bază antidumping urmărește să garanteze eliminarea efectelor prejudiciabile ale dumpingului suferite de industria Uniunii, precizându-se că acest obiectiv se bazează în principal pe obligația de cooperare a exportatorului, precum și pe controlul îndeplinirii corecte a angajamentului la care acesta din urmă a subscris (Hotărârea Usha Martin/Consiliul și Comisia, punctul 41 de mai sus, EU:C:2012:736, punctul 36).

45 Trebuie să se constate însă că din acest obiectiv nu reiese că operatori economici precum reclamantele pot intenta o acțiune în anulare împotriva unei decizii de acceptare a unui angajament în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul de bază antidumping, cum este, în speță, prima decizie atacată.

46 Este necesar să se arate că adoptarea primei decizii atacate nu a modificat situația juridică a reclamantelor. Astfel, examinarea sistemului rezultat din Regulamentul de bază antidumping conduce la constatarea faptului că o decizie de acceptare a unui angajament, adoptată în temeiul articolului 8 alineatul (1) din acesta din urmă, nu produce efecte juridice de natură să afecteze în mod direct situația producătorilor din Uniune ai produselor în discuție, cum sunt reclamantele din speță.

47 Potrivit dispoziției în cauză, care privește angajamentele, în cazul în care s-a constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate accepta oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să își revizuiască prețurile pentru a evita să facă exporturi cu produsele menționate la prețuri de dumping în cazul în care aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este eliminat prin acest angajament (Hotărârea Usha Martin/Consiliul și Comisia, punctul 41 de mai sus, EU:C:2012:736, punctul 22).

48 Or, din sistemul rezultat din Regulamentul de bază antidumping reiese că nu ca urmare a adoptării deciziei de acceptare a angajamentelor sunt scutite de taxe antidumping importurile vizate de aceste angajamente, întrucât scutirea rezultă din dispozițiile adoptate fie de Comisie în Regulamentul provizoriu antidumping modificat, fie de Consiliu în Regulamentul definitiv antidumping, pentru a pune în aplicare angajamentele acceptate de Comisie. O astfel de obligație revine Consiliului în temeiul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază antidumping, care prevede că un regulament trebuie să instituie o taxă antidumping definitivă la importurile unui produs care fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu, stabilind o excepție cu privire la importurile care provin din surse pentru care, dacă este cazul, a fost acceptat un angajament.

49 Astfel, trebuie să se constate că, deși o decizie de acceptare a angajamentelor a fost adoptată, taxele antidumping provizorii sau definitive sunt impuse, în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul de bază antidumping, numai prin regulament, această dispoziție prevăzând de asemenea că perceperea lor de către statele membre se efectuează în conformitate cu celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune, printre care figurează condițiile prevăzute pentru punerea în aplicare a angajamentelor acceptate.

50 În plus, în cazul în care, dimpotrivă, analiza privind existența unui dumping sau a unui prejudiciu este negativă, articolul 8 alineatul (6) din Regulamentul de bază antidumping prevede că un angajament deja acceptat devine caduc în mod automat, cu excepția cazului în care concluzia unei astfel de analize se datorează în mare parte existenței unui angajament. Această dispoziție lasă, așadar, o marjă de apreciere instituțiilor dacă un angajament rămâne în vigoare.

51 Desigur, articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul de bază antidumping prevede în a doua teză că, în cazul în care Comisia acceptă o astfel de ofertă și atât timp cât angajamentele în discuție rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite de Consiliu în temeiul articolului 9 alineatul (4) din același regulament, după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor, cu modificările ulterioare. Cu toate acestea, trebuie remarcat că articolul 8 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul de bază antidumping se adresează Comisiei și Consiliului și impune, pentru perioada în care un angajament rămâne în vigoare, scutirea de taxele antidumping care rezultă din dispozițiile care sunt adoptate fie de Comisie în Regulamentul provizoriu antidumping modificat, fie de Consiliu în Regulamentul definitiv antidumping.

52 Din aceste considerații rezultă că o decizie de acceptare a unui angajament, adoptată în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul de bază antidumping, nu produce efecte juridice de natură să afecteze direct situația juridică a producătorilor din Uniune, cum sunt reclamantele din speță.

53 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție prin celelalte argumente invocate de reclamante.

54 În primul rând, în ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia atingerea adusă intereselor lor juridice reiese din motivele invocate în cadrul acțiunii lor, trebuie să se remarce că trimiterea globală la motivele acțiunii nu este suficientă pentru a explica de ce reclamantele consideră că, în lumina jurisprudenței menționate la punctul 40 de mai sus, prima decizie atacată produce în mod direct efecte asupra situației lor juridice și că acest act nu lasă nicio putere de apreciere destinatarilor măsurii în cauză care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare. În

condițiile în care reclamantele încearcă în realitate să invoce faptul că protecția jurisdicțională a pretinselor lor drepturi ar justifica să se considere că ar fi vizate în mod direct de prima decizie atacată, trebuie să se constate că, deși, potrivit unei jurisprudențe constante, particularii trebuie să poată beneficia de o protecție jurisdicțională efectivă a drepturilor pe care le au în temeiul ordinii juridice a Uniunii, dreptul la o astfel de protecție nu poate repune însă în discuție condițiile prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE (a se vedea Ordonanța Município de Gondomar/Comisia, punctul 40 de mai sus, EU:C:2009:580, punctul 38 și jurisprudența citată).

55 În acest context, trebuie să se remarce că, în acțiunea formulată, reclamantele invocă în fond trei motive împotriva primei decizii atacate. *Primo*, acestea consideră că Comisia a încheiat un acord cu guvernul chinez și cu CCCME, care acționează în numele unui mare grup de producători-exportatori chinezi, fără a divulga în mod corespunzător și adecvat elementele esențiale ale angajamentului negociat și fără a oferi posibilitatea de a prezenta în timp util și în mod efectiv observații cu privire la acest angajament. *Secundo*, reclamantele consideră că Comisia a acceptat în mod arbitrar niveluri de preț minime care sunt în mod vădit neadecvate pentru a înlătura prejudiciul cauzat producătorilor din Uniune. *Tertio*, reclamantele susțin că prin intermediul primei decizii atacate a fost acceptat și consolidat un acord de preț orizontal.

56 În orice caz, în ceea ce privește primul motiv, privind drepturile procedurale, reclamantele arată în esență că adoptarea primei decizii atacate le-a încălcat dreptul de acces la o versiune neconfidențială a angajamentului, conferit de articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul de bază antidumping. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței, articolul 8 alineatul (4) din regulamentul menționat nu conține nicio indicație și, *a fortiori*, nicio obligație cu privire la momentul în care trebuie depusă copia angajamentului de preț la dosarul neconfidențial al procedurii (Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul, T-190/08, Rep., EU:T:2011:618, punctul 85). Reclamantele consideră în mod eronat că această jurisprudență nu se aplică în speță din cauza pretinsului rol al guvernului chinez în negocierile cu privire la angajamentul în discuție.

57 În ceea ce privește al doilea și al treilea motiv, reclamantele se limitează la a contesta temeinicia primei decizii atacate.

58 În consecință, aceste argumente nu demonstrează în speță că prima decizie atacată produce în mod direct efecte asupra situației juridice a reclamantelor. În această privință, trebuie să se remarce că nu este exclus ca reclamantele să poată susține motivele pe care le invocă în cadrul unei acțiuni în anulare împotriva Regulamentului antidumping provizoriu sau definitiv în condițiile în care au calitate procesuală activă într-o astfel de cauză.

59 În al doilea rând, reclamantele arată că un efect direct al primei decizii atacate rezultă din faptul că aceasta nu implică măsuri de executare și că este direct aplicabilă în toate statele membre.

60 Trebuie amintit că, în ceea ce privește condițiile admisibilității unei acțiuni prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, criteriul potrivit căruia actul atacat trebuie să le privească direct pe reclamante și cel potrivit căruia acesta nu trebuie să presupună măsuri de executare sunt criterii distincte. În consecință, pretinsa îndeplinire a unuia dintre aceste criterii care figurează la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE nu poate indica îndeplinirea celuilalt.

61 În orice caz, s-a amintit deja la punctul 48 de mai sus că scutirea de taxe antidumping de care beneficiază importurile vizate de angajamente rezultă din dispozițiile care trebuie adoptate fie de Comisie în Regulamentul provizoriu antidumping modificat, fie de Consiliu în Regulamentul definitiv antidumping, pentru a pune în aplicare angajamentele în discuție. În speță, această scutire a intervenit, așadar, cu ocazia formulării prezentei acțiuni, prin Regulamentul provizoriu antidumping, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 748/2013. Prin urmare, dat fiind că prima decizie atacată era pusă în aplicare printr-un alt act care putea face obiectul unei acțiuni fie în fața instanței Uniunii, fie în fața

instanțelor din statele membre (a se vedea în acest sens Ordonanța din 21 ianuarie 2014, Bricmate/Consiliul, T-596/11, EU:T:2014:53, punctul 23 și jurisprudența citată), aceasta presupunea măsuri de executare.

62 În consecință, contrar unui al treilea argument al reclamantelor, o pretinsă pierdere din cifra de afaceri cauzată de importurile produsului în discuție expediat din China la prețuri inferioare celor ale reclamantelor, presupunând că ar fi existat, nu ar rezulta, în ceea ce le privește pe acestea din urmă, din prima decizie atacată.

63 Dat fiind că reclamantele nu sunt afectate direct de prima decizie atacată și că, drept urmare, una dintre condițiile celei de a doua ipoteze vizate la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE nu este îndeplinită, nu este necesar să se analizeze dacă alte criterii care privesc a doua și a treia ipoteză vizate la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE sunt îndeplinite.

64 În orice caz, trebuie să se remarce că prima decizie atacată nu constituie un act normativ în sensul celei de a treia ipoteze vizate la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE. În ceea ce privește argumentul reclamantelor potrivit căruia prima decizie atacată este un act normativ întrucât constituie un act nelegislativ, trebuie să se constate că este adevărat că noțiunea de act normativ în sensul celei de a treia ipoteze vizate la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE trebuie înțeleasă în sensul că privește orice act cu aplicabilitate generală cu excepția actelor legislative (Ordonanța din 4 iunie 2012, Eurofer/Comisia, T-381/11, Rec., EU:T:2012:273, punctul 42, și Ordonanța din 7 martie 2014, FESI/Consiliul, T-134/10, EU:T:2014:143, punctul 23). În speță, prima decizie atacată nu constituie un act legislativ întrucât nu a fost adoptată nici potrivit procedurii legislative ordinare, nici potrivit unei proceduri legislative speciale în sensul articolului 289 alineatele (1)-(3) TFUE [a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2011, Microban International și Microban (Europe)/Comisia, T-262/10, Rec., EU:T:2011:623, punctul 21, și Ordonanța FESI/Consiliul, citată anterior, EU:T:2014:143, punctul 25]. Cu toate acestea, ea nu este de aplicabilitate generală întrucât nu se aplică unor situații determinate în mod obiectiv și nu produce efecte juridice în privința unei categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract (a se vedea în acest sens Ordonanța Bricmate/Consiliul, punctul 61 de mai sus, EU:T:2014:53, punctul 65, și Ordonanța FESI/Consiliul, citată anterior, EU:T:2014:143, punctul 24). Astfel, prima decizie atacată privește acceptarea de către Comisie a unui angajament concret și nu se adresează decât societăților enumerate în anexa la aceasta prin acceptarea ofertei lor de angajament. În consecință, aceasta nu constituie un act normativ, ceea ce exclude și admisibilitatea acțiunii în temeiul celei de a treia ipoteze vizate la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE.

65 Din ansamblul considerațiilor de mai sus reiese că acțiunea, în lumina celei de a doua și a celei de a treia ipoteze vizate la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, în măsura în care are ca obiect anularea primei decizii atacate, trebuie respinsă ca inadmisibilă. Din acest motiv, se impune de asemenea ca, în lumina jurisprudenței amintite la punctul 33 de mai sus, cererea de adaptare a concluziilor să fie declarată inadmisibilă. În aceste condiții, nu mai trebuie să se statueze nici cu privire la propunerea de adoptare a unor măsuri de organizare a procedurii și a unor activități de cercetare judecătorească.

Cu privire la cheltuielile de judecată

66 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligate să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

dispune:

1) **Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**

2) **Obligă SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU și Solaria Energia y Medio Ambiente, SA la plata cheltuielilor de judecată.**

Luxemburg, 14 ianuarie 2015

Grefier
E. Coulon

Președinte
A. Dittrich